NATO je špinavá tikající bomba. Cvičíme pod wehrmachtem

- CZ24 News | 9. prosince 2019

ČESKO: Světová válka opět aktuální: Přeberou generálové moc? NATO je špinavá tikající bomba. Politici hot, vojáci čehý? Cvičíme pod wehrmachtem. Propaganda se činí. Rusko připraveno se bránit. Zase na špatné straně

PETR HÁJEK si povšiml podivného ticha, které provázelo summit NATO v Londýně a varuje před efektem „oka uragánu“, v němž je ukryta energie komplexního zničení civilizace

V Londýně proběhl summit NATO. Nejvyšší představitelé členských států vojenského paktu jednali formálně o obvyklých tématech: ruské nebezpečí, mezinárodní terorismus, více peněz pro americké zbrojovky. Nově přibylo čínské nebezpečí, migrace a ubylo turecké nebezpečí a islám obecně. Šéfové hlavních států si vzájemně trochu vynadali, především ten americký s francouzským. Nakonec (žádný společný dokument nepřijali) ale sdělili, že jsou skvěle jednotní, všichni se mají rádi, a pokud kohokoli z nich někdo napadne, půjdou ho ostatní bránit.

No tedy! To jsou chlapská slova (i ženská pochopitelně, jenže pohlaví je jen „sociální konstrukt“ a už se přece nerozlišuje). Žijeme prostě v nejbezpečnějším z možných světů. Směle se můžeme věnovat ještě důkladnějšímu rozvíjení vzorové (liberální) demokracie a svobody ve svých zemích.

Spočívá v utužování cenzury nepohodlných informací či názorů, protože jinak ten socialismus nevybudujeme. Ve spravedlivých občanských válkách menšin proti vítězům voleb – nejen jejich kriminalizací a impeachmenty. Ale též „liberálními aktivitami“ k vylepšení demokracie dle vzoru Hongkongu, Venezuely nebo Chile. Ke zničení hospodářství a návratu na stromy, neboť jen tak nebude blbé počasí. K zavádění práva šaríja pomocí nejvyšších soudců (právo muslimky nosit ve škole hidžáb je malý krok pro imigrantku, ale velký skok k islamizaci naší země). Prostě můžeme žít naplno. NATO nám zaručí, že se do našich vnitřních záležitostí už Bruselu nebudeme konečně vůbec vměšovat.

Nuda, nebo blížící se drama?

Potud to opravdu vypadá, že nic nového. Že londýnské soaré „naťáckých“ papalášů bylo jen nutnou (a nudnou) formální schůzkou, která proběhla, protože byla naplánovaná – a plán se v socíku musí plnit aspoň na 110 procent. Tomuto závěru by odpovídaly i mainstreamové mediální komentáře: jen jako by z povinnosti. Nanejvýš se radostně pozastavily se nad tím, že prezident Erdogan sice vyhrožoval vetem dalšího posílení NATO na hranicích s Ruskem (v pobaltských zemích a v Polsku), pokud mu soudruzi nepřiklepnou uznání invaze do Sýrie jako protiteroristickou legální operaci, ale nakonec vyměkl, a prý nedostal nic.

Jak si tedy vysvětlit docela ostrou reakci Ruska? Ministr zahraničí Sergej Lavrov komentoval londýnský summit v Bratislavě po zasedání Rady ministrů zahraničních věcí OBSE takto:

„Bezohledná expanze NATO pokračuje, vojenská infrastruktura se rychle posouvá na východ. Blízko ruských hranic dochází k neustálému zvyšování napětí – a současně k neustálému obviňování naší země z agresivních záměrů. Přitom současné rozpočty aliance jsou více než desetkrát vyšší než vojenský rozpočet Ruské federace.“ NATO podle něj dalo v Londýně jasně najevo, že nechce

ovládnout jen euroatlantický region, ale také Blízký východ – a odtud „měkký podbřišek Ruska. *„Máme odpověď na všechny hrozby, které Severoatlantická aliance v tomto světě znásobuje, a jež Rusko a Čínu již otevřeně označují za cíl těchto hrozeb. Ale víme, jak na tyto hrozby reagovat: tak, abychom nespadli do závodů ve zbrojení, ale abychom svou bezpečnost spolehlivě zajistili.“*

To nevypadá na pouze nezbytné formální odsouzení faktu, že Západ dál proradně obkličuje slovanskou jadernou velmoc, ač jí výměnou za souhlas se sjednocením Německa slíbil před lety opak. Lavrov je známý svou diplomatickou opatrností. Jestliže zvolil tento tón, spíše bychom měli tušit blížící se fatální drama. Ale proč?

Všechno je jinak?

Na první pohled to nedává příliš smysl: Americký Deep State si hraje svůj patrně bezvýchodný poker s vlastní zemí a v podobě pokusu o odvolání prezidenta Trumpa mu připravuje buď snazší znovuzvolení, nebo vyvolání skutečné občanské války č. 2. Británie za pár dnů buď jednoznačně zvolí rychlý odchod z EU (pravděpodobnější varianta), nebo se dál bude zmítat ve studené občanské válce, která by v případě „nápravného“ referenda (respektive setrvání v EU rozhodnutím Corbynovy vlády) nejspíš také vedla k jejímu rychlému „ohřátí“. Ostatně i Brusel by to stáhlo do ještě většího chaosu, neboť Francie s Německem se už pokládají za definitivní protektory dobyté Evropy.

Současně političtí lídři hlavních mocností pokračují v již zcela nezakrytých „námluvách“ s Ruskem. Důsledky absurdních sankcí dopadly především na evropské země, Rusku spíše pomohly. Nadále se sice formálně udržují, ale fakticky se jimi musejí řídit jen protektoráty „užitečných idiotů“, jako je třeba Česká republika. Objemy obchodů Británie a Spojených států s Ruskem dosahují rekordních čísel. Německo s ním dokončuje severní větev plynovodu, jímž obejde Ukrajinu a ještě víc rozlítí americké soudruhy, kteří svůj drahý krakovací plyn budou vozit tak maximálně Kyjevu a Varšavě.

Usmíření na dohled?

Především kvůli tomu se zítra v Paříži sejde Merkelová a Macron s Putinem (formálně i se Zelenským). „Stíněni“ předstíráním jednání o urovnání konfliktu způsobeného vyhlazovacím pokusem kyjevských pučistů vůči ruskojazyčným Ukrajincům v Donbasu a Luhansku, budou jednat především o ekonomických otázkách. EU se propadá do recese, Německo je v politické krizi a na hraně krize hospodářské – a ve snaze to zakrýt, o to víc blázní s klimatickým alarmismem, jenž jeho energetické potřeby dorazí na dno a na kolena.

Španělsko půjde znovu k volbám, které nic nevyřeší (nejméně ze všeho brutální potlačení práva na sebeurčení Katalánců). Obdobně je na tom Izrael: také jím zmítá politická krize totálně rozdělené veřejnosti. Itálii to rovněž čeká brzy. Návrat Salviniho, který dává zcela jasně najevo chuť rozvíjet s Ruskem normální vztahy, přijde dřív, než Brusel doufá. O Maďarsku či Rakousku netřeba mluvit – ti už dávno normální vztahy s Ruskem budují. V severských zemích jednoznačně posilují národní strany – opět s racionálními politiky, které hříčky s mezinárodním napětím nelákají. Asi jedinou výjimkou je patafyzické Polsko. A pak malinké pobaltské země, kde stejně jako na Ukrajině je nenávist k Rusku spojena se znovuzrozením nacistických sentimentů části společnosti.

V čem je tedy problém? Německo, Norsko, Británie a další země dokonce riskují zásadní střet se Spojenými státy – a chtějí, aby jim Čína (Huawei) postavila sítě G5. Prostě proto, že to nikdo jiný neumí a zůstat bez nich, by znamenalo posunout se technologicky kvapíkem mezi zaostalé země. To se stane jen nám, protože zdejší Pátá kolona (Piráti, TOP, ODS, Chvilky a pod.) napojená na americké rezidenty v čele BIS a prokuratury doufá, že čím hůře, tím lépe. Ale v tom jsou spolu s Poláky příslovečnou psychotickou výjimkou, která potvrzuje pravidlo. Tak o co vlastně jde? Proč Rusko tak

ostře komentuje londýnský summit NATO?

Kam se přesouvá moc?

Důvod je zjevný: Politici táhnou jedním směrem, generálové opačným. Nejen zbrojovky (do nichž dnes již patří také počítačoví giganti) začínají tušit nebezpečí klesajících zisků. Trumpovy (a Macronovy) sliby na přenesení dalších astronomických financí do programu Hvězdných válek jsou pro ně jen těšínská jablíčka. Ostatně je jasné, že Rusko je nejen v tomto ohledu technologicky jasně vepředu. Přestože má nesrovnatelně nižší vojenský rozpočet, vsadilo na nejmodernější zbraně, které definitivně kompenzují jeho dosavadní nevýhodu v mohutnosti pozemních armád. A jeho obranné prostředky – jako systém antiraket S-400 (respektive S-500), které již dodává nejen Turecku, ale také Číně a Indii – podstatně mění vojenskou situaci v celém světě v neprospěch Pentagonu.

Prostě hrozí, že brzy tady bude opět stav, že zaútočit na Rusko a Čínu nebude v podstatě možné. Jakýkoli „konvenční" koflikt bude mít okamžitou eskalaci do celosvětové katastrofy. Tohle si generálové NATO jasně uvědomují. Všichni ti Petrové či Pavlové proto v pozadí tlačí na co možno největší zostření napětí. Prostor pro vyvolání války se zužuje – a tím se ovšem tato možnost stává paradoxně pravděpodobnější. Propagandistické mašiny se pokoušejí vyvolat ve veřejnosti alespoň stín vášní – protože bez nich studenou válku nelze na bod varu ohřát.

Zničehonic se právě dozvídáme, že česká armáda se příští rok zúčastní 132 (!) zahraničních cvičení. A na našem území se má dokonce konat neuvěřitelných šedesát cvičení armád jiných států, z toho dokonce pětkrát zde budou cvičit bez spolupráce s českou armádou. Jestli tohle není okupace, co potom? Zvláště pikantní navíc je, že naši vojáci budou kromě jiného zase cvičit v zahraničí na takzvaném European Challenge 2020. „Jde o výcvikovou aktivitu sil a prostředků vyčleněných pro EU Battlegroup pod vedením Německa," pravil mluvčí.

Je zjevné, že politické reprezentace západních zemí se dostávají na vedlejší kolej. Moc přebírají nikým nekontrolovaní generálové. Armády a tajné služby se připravují na válku s Ruskem. Vyvolat ji, je ten nejmenší problém. Vyřeší všechny problémy současně: blízkou hospodářskou krizi, klimatické blbno (kataklyzma všechno smaže) – i nové stěhování národů, bude-li kam.

To je hlavní zpráva ze summitu NATO. Organizace, do níž jsme byli Václavem Havlem přesunuti z Varšavské smlouvy, aniž se nás na to kdokoli zeptal. Dnes je již na otázky pozdě. Referendum nám nedovolí ani o Bruselu, natož o NATO.

Zda nedočkaví generálové převezmou politické otěže naplno, zjistíme brzy. V každém případě je to největší nebezpečí, kterému spolu s odumírajícím Západem aktuálně čelíme. Proto je o něm takové ticho.

Oko uragánu.